

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων όλων των πολιτών (ανεξαρτήτως αν ανήκουν στην πλειοψηφία ή τη μειοψηφία, ή αν είναι ένοχοι αδικήματος ή όχι) είναι το κύριο χαρακτηριστικό της Δημοκρατίας. Δυστυχώς όμως μετά από 32 χρόνια δημοκρατικού βίου η κυπριακή κοινωνία εξακολουθεί να πάσχει ακόμα από σύνδρομο αυταρχισμού και αυθαίρετης βίας εκ μέρους της εξουσίας.

Η κακοποίηση, ο Ξυλοδαρμός και τα βασανιστήρια που υπέστησαν μέλη της οικογένειας από τον Πύργο κατά τη σύλληψη τους σε σχέση με τη ληστεία της Λαϊκής στην Αμαθούντα, δεν αποτελούν δυστυχώς μεμονωμένα γεγονότα.

Η θέα των δυο νεαρών, που συνελήφθησαν μετά και ομολόγησαν, να σέρνονται κυριολεκτικά στο δικαστήριο και να ανεβαίνουν στα σκαλιά με τη βοήθεια τρίτων θα έπρεπε να πιστοποιήσει ότι παρά τις καταγγελίες ορισμένες πρακτικές των αρχών ασφαλείας αλλάζουν πολύ δύσκολα.

Κατά ειρωνικό τρόπο κλείνουν αυτή την εποχή δύο χρόνια απ' τη σύσταση διερευνητικής επιτροπής της Βουλής για καταγγελίες πολιτών ενάντια στην αστυνομική αυθαιρεσία. Παρά τις καταγγελίες των αρχών για τη δημιουργία μιας νέας σχέσης αστυνομίας-κοινού, κλπ., οι αυθαιρεσίες συνεχίστηκαν. Φτάσαμε στα θλιβερά γεγονότα που ακολούθησαν τη ληστεία της Λαϊκής εν μέρει γιατί οι υπεύθυνοι φορείς (ΜΜΕ, Βουλή, κλπ) αγνόησαν τις συνεχιζόμενες καταγγελίες.

Αναφέρουμε πιο κάτω μια σειρά από γεγονότα τα οποία δείχνουν την συνεχή αυθαιρεσία των αρχών απέναντι σε ανυπεράσπιστους πολίτες.

12.11.1990 Ο Ηλίας Κωνσταντίνου από την Αγλαντζιά Ξυλοκοπείται από αστυνομικούς δημοσίως στο Σίτυ Πλάζα της Λευκωσίας για «ύποπτη συμπεριφορά». Καθόταν στο συντριβάνι και έφτιαχνε χειροποίητο τσιγάρο. Την σκηνή φωτογράφησε ένας καταστηματάρχης που εργάζεται εκεί.

17.11.1991 Ο Ανδρέας Ζήνωνος κάτοικος και πρόεδρος του χωριού Φοινικάρια συλλαμβάνεται, Ξυλοκοπείται και απειλείται με εικονική εκτέλεση (ρίξιμο από γκρεμό) γιατί οι αστυνομικοί των θεωρούνταν ύποπτο για χασισοκαλλιέργεια. Όταν «αποκαλύφθηκε» το λάθος, του ζήτησαν συνώμη και η αστυ-

μομική διεύθυνση υποσχέθηκε «διερεύνηση της υπόθεσης»... Περιμένουμε ακόμα αυτό το πόρισμα της «επιτροπής».

Ιούλιος 1991 Ο Κούλλης Ψωμάς απ' τη Δευτεραύρα συλλαμβάνεται σαν ύποπτος για την τοποθέτηση βόμβας. Κακοποιείται άγρια από την αστυνομία και μεταφέρεται στο δικαστήριο με επιδέσμους. Παρά τα εμφανή σημάδια των βασανιστηρίων που φαίνονται και στις φωτογραφίες ο γιατρός του νοσοκομείου δεν βλέπει κανένα σημάδι κακοποίησης.

27.10.1991 Ο Τουρκοκύπριος Χασάν Μεχμέτ απ' τη Λεμεσό Ξυλοκοπείται άγρια απ' την αστυνομία μπροστά στο σπίτι των γονιών του μετά από οικογενειακή διένεξη. Παρά τις καταγγελίες επιτροπής πολιτών και των γειτόνων η αστυνομία αρνείται ότι έγινε οτιδήποτε!

27.4.1992 Ο Τζιανμπουλάτ Μεχμέτ, 22 χρόνων διαφεύγει από τα κατεχόμενα, και έρχεται στη Λεμεσό και παρουσιάζεται στην Αστυνομία Λεμεσού, όπως προνοεί ο νόμος. Χωρίς λόγο υποβάλλεται σε πρωτοφανή βασανιστήρια-Ξυλοδαρμός, σβήσιμο τσιγάρων σε μέρη του σώματος του.

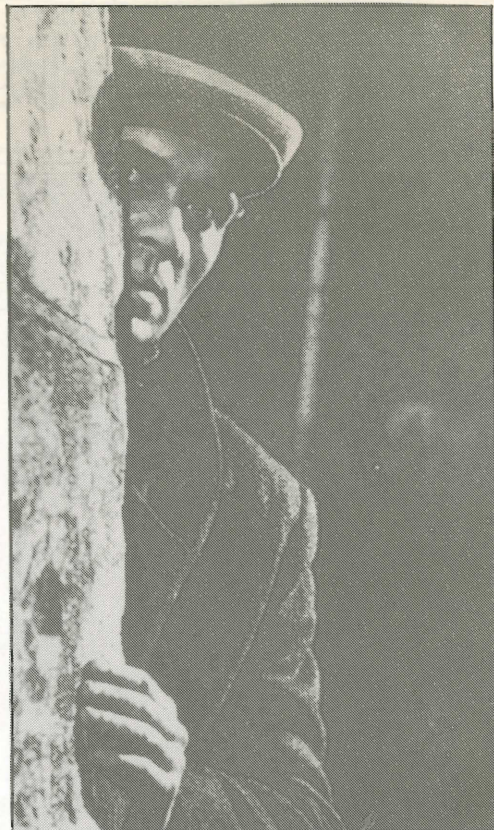
3.6.1992 Ο Λοΐζος Κωνσταντίνου πρόσφυγας από την Αμμόχωστο και τώρα κάτοικος Λευκωσίας, ύποπτος για υποθέσεις πλαστογραφίας βασανίζεται άγρια στο ΤΑΕ Στροβόλου. Σε δήλωση του αναφέρει: «Δυο φορές έχασα τις αισθήσεις μου, μου έριχναν συνέχεια νερό κι όταν συνέρχομαι με κτυπούσαν με σίδερο κάτω από τα πόδια και στα γεννητικά όργανα».

13.6.1992 Ο Λοΐζος Χρυσοστόμου απ' τη Λευκωσία καθώς βρισκόταν υπό κράτηση για υπόθεση ναρκωτικών Ξυλοκοπείται και βασανίζεται. Ο κ. Χρυσοστόμου έχει ήδη υποβάλει μήνυση για την κακοποίηση.

Αυτά τα περιστατικά αναφέρονται επιλεκτικά. Θα μπορούσε να αναφέρει κανείς ανάλογες καταγγελίες τον χειμώνα του 1992 από συλληφθέντες για τις βόμβες στη Λεμεσό και το πρόσφατο επεισόδιο πυροβολισμού πολίτη από αστυνομικό στη Λευκωσία. Αυτά τα επεισόδια δείχνουν ξεκάθαρα ότι το πρόβλημα είναι βαθύτερο από τυχαίο Ξυλοδαρμό αθώων μετά από «διαβολικές συμππτώσεις».

Πιστεύουμε ότι έχει και η κοινωνία το μερίδιο της ευθύνης της. Το ότι υπάρχει αντίδραση σε περίπτωση κακοποίησης αθώων είναι δείγμα μιας μονομερούς ευαισθησίας. Κανένας πολίτης (ακόμα και αν είναι ένοχος) δεν πρέπει να κακοποιείται και μαρτυρίες με βάση τα βασανιστήρια δεν πρέπει να γίνονται δεκτές από τα δικαστήρια. Αυτό προϋποθέτει το Δημοκρατικό Δίκαιο.

Σαν επιτροπή που παρακολουθεί τέτοια περιστατικά από το 1987 θα πρέπει να παρατηρήσουμε ότι υπάρχει ένα είδος μονομερούς ευαισθησίας (ιδιαίτερα του τύπου). Όταν τα θύματα της βίας ή της αυθαιρεσίας είναι άτομα που ανήκουν σε κοινωνικές μειοψηφίες όπως, οι Τουρκοκύπριοι, ομοφυλόφιλοι, νεαροί με ιδιόρρυθμη εμφάνιση, μοτορατζήδες κλπ. τότε οι καταγγελίες παραγνωρίζονται και υποβαθμίζονται.

Όλες οι εθνικόφρονες, φιλελεύθερες εφημερίδες το αγνόησαν... δηλαδή όλες

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΥΛΟΔΑΡΜΟ Τ/Κ

Στις 26/4/92 ο Τ/Κ CANBULAT MEHMET (22) ετών, στην αναζήτηση του για μια καλύτερη ζωή, ήρθε στη Λεμεσό για να εγκατασταθεί και να βρει δουλειά.

Στις 27/4/92 ο CANBULAT επισκεφθηκε τον Αστυνομικό Σταθμό Λεμεσού για να δηλώσει την είσοδο του στις περιοχές μας και την πρόθεση του να εγκατασταθεί εδώ. Αμέσως τέθηκε υπό κράτηση και κλειδώθηκε σε κελλί, μένοντας χωρίς τροφή μέχρι το επόμενο πρωί. Την επόμενη, αφού υποβλήθηκε σε ερωτήσεις από μέλη της ΚΥΠ για τους λόγους της επίσκεψης του, που συνοδεύονταν από φωνές, βρισιές και απειλές, Ξυλοκοπήθηκε άγρια με χαστούκια στο πρόσωπο και στο σβέρκο και γροθιές στην πλάτη και στο πίσω μέρος της κεφαλής. Όταν ο Canbulat ξέσπασε σε κλάματα, εξακολούθησαν να τον κτυπούν και να τον αποκαλούν ομοφυλόφιλο γιατί «έκλαιγε σαν γυναίκα». Αφού τελικά τον άφησαν ελεύθερο, του είπαν να επιστρέψει ξανά την επομένη για να του δώσουν κάποια λεφτά και να του βρουν διαμονή μέχρις ότου τακτοποιηθεί. Την επόμενη που επέστρεψε στο σταθμό, αντί της βοήθειας που του υποσχέθηκαν, τρεις αστυνομικοί τον έκλεισαν σ' ένα δωμάτιο και αφού τον ακινητοποίησαν στο πάτωμα και κάλυψαν το κεφάλι του με το μπουφάν του, τον κτυπούσαν για αρκετή ώρα στο σώμα με γροθιές και κλωτσιές και με μεταλλικό χάρακα κάτω από τα πόδια. Στη συνέχεια του έριξαν νερό και τον έκαψαν με τσιγάρο πίσω από το αυτί. Καθ' όλη τη διάρκεια του Ξυλοδαρμού, τον πίεζαν να υπογράψει δήλωση ότι επιθυμεί να επιστρέψει στον Ντεκτάς και του φώναζαν επανειλημμένα τη φράση «τα Τουρτζιά δεν τα θέλουμε στην απ' εδώ μεριά» απειλώντας τον πως αν εγκατασταθεί στις περιοχές μας θα τον σκοτώσουν. Μετά τον Ξυλοδαρμό τον απείλησαν πως αν τους καταγγείλει οπουδήποτε θα του δημιουργούσαν και άλλα προβλήματα.

Επιτροπή για τα δικαιώματα των Τουρκοκυπρίων

ΔΕΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΤΑΙ Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΑΠΟΨΗ

Κατηγορείται η Κύπρος για παραβίαση ανθρ. δικαιωμάτων από τη Δ. Αμνηστία

• Γράφει Μ. Χατζηβασιλείου

ΤΡΕΙΣ περιπτώσεις Κυπρίων πολιτών θέτουν την κυπριακή κυβέρνηση στο επίκεντρο της Διεθνούς Αμνηστίας για παραβίαση των ατομικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους.

Σύμφωνα με τη φετινή έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας, που κυκλοφόρησε περί τα τέλη του Ιουλίου του 1992, η Κύπρος συγκαταλέγεται ανάμεσα στις χώρες στις οποίες παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Το όνομα της χώρας μας βρίσκεται ανάμεσα

σε αυτά της Ελλάδας, της Τουρκίας και άλλων χωρών της γύρω περιοχής. Στην αναφορά της για την Κύπρο η Διεθνής Αμνηστία αναφέρεται στη φετινή της έκθεση τρεις οσείδες και αφού παραθέτει τις εσελίξεις που σημειώθηκαν όσον αφορά τη στράτευση των αντιστασιακών αιχμαλώτων, καταχωρεί τις τρεις περιπτώσεις που, κατά την οργάνωση, η χώρα μας παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα. Οι τρεις περιπτώσεις είναι:

• Στέφανος Γεωργίου Ισαδώρου: Όπως αναφέρεται στην έκθεση, το άτομο αυτό στις 2 Μαρτίου 1992 φυλακίστηκε για τσεοριστικές μίνες για λόγους συνειδήσεως, ήταν δηλαδή μέλος του Ιεχωβά και δεν είχε καταταθεί στο στρατό. Αναφέρεται περαιτέρω ότι για άλλα επτά άτομα που δεν κατατάχθηκαν στην Εθνική Φρουρά για τους ίδιους λόγους, η υποθέσή τους έχει αναβληθεί για τις